

Niels Andersen: Det først foreliggende problem er de ændringsforslag, der er stillet af venstre og de konservative, og som omhandler monopolet eller eneretten for Danmarks radiofoni og fjernsyn. Der er allerede talt meget om det, og det ærede medlem hr. Helge Larsen var inde på, at hvis man ikke havde denne eneret, kunne der blive givet koncession til en meget begrænset kreds, til folk, som var meget kapitalstærke, eller til organisationer, og på den måde kunne der blive tale om en uheldig påvirkning af opinionen. Man hævder, at der rent teknisk er mulighed for en udvidelse af de senderbånd, der er tale om, men man må også erkende, at denne mulighed er meget begrænset, og derfor er det vel sandsynligt, at denne meget begrænsede mulighed må betegnes som en slags monopol for de forholdsvist få, der kan få det. Derfor må det vel trods alt dreje sig om at gøre den bestående statsradiofoni så fri og så rummelig som muligt, så man er sikker på, at alle synspunkter kommer til orde netop inden for denne statsradiofoni. Begynder man først at udstykke og give koncession til forskellige organisationer, har man ikke nogen sikkerhed for, at alle synspunkter kommer til udtryk gennem æteren.

Det andet væsentlige område, der diskuteres, er sammensætningen af radiatorådet. Man skulle oprigtig talt tro, at de beslutninger, radiatorådet træffer, var af meget vidtrækkende politisk karakter. Hvad er det, radiatorådet beskæftiger sig med? Har det ret meget med politik at gøre? Har det ret meget at gøre med al den partipolitiske islet, vi taler om? Nej, radiatorådet beskæftiger sig først og fremmest med rent administrative afgørelser, afgørelser af finansiel karakter, afgørelser af, hvem der skal ansættes o. s. v. o. s. v. Tror man da virkelig, det har så forfærdelig meget at betyde, om det er det ærede medlem hr. Erik Eriksen eller mig, der sidder i radiatorådet, når disse afgørelser skal træffes? Nej, jeg tror oprigtig talt ikke, at afgørelserne ville komme til at afvige så forfærdelig meget fra hinanden. Der er ikke tale om, at vi fra vor side ønsker, at der skal laves et politisk radiatoråd; vi siger udtrykkeligt i den betænkning, der er afgivet, at vi ønsker, at de repræsentanter, der skal være i rådet for lytterne og fjernseerne, ikke bør ud-

peges blandt folketingets medlemmer. Men hvis man nu gjorde det tankeeksperiment, at en mand oparbejdede eller virkede meget kraftigt inden for en lytterorganisation, at han hele sit liv havde kæmpet for at stable en lytterorganisation på benene, og så overgik der ham den ulykke, at han også blev valgt til folketingsmand. Så skulle han altså være forhindret i at træde ind i rådet som repræsentant for den lytterorganisation, han har kæmpet for at stable på benene. Er det virkelig meningen? Tror man, at denne mand vil gå ind i radiatorådet for at virke stærkt politisk? Tror man ikke, han vil gå ind i radiatorådet, netop fordi han har interesse for selve lytterbevægelsen, for selve statsradiofonien? Det er ikke af politiske bevæggrunde, han vil lade sig vælge derind.

Må jeg i øvrigt sige, at det undrer mig meget, at der i dag kan være divergerende opfattelser først og fremmest om monopolet. Da jeg i sin tid kom ind i radiolovsudvalget, var man enig om, at monopolet for Danmarks radio skulle opretholdes. Da jeg kom ind i dette udvalg, var jeg meget fordomsfrit og frisindet indstillet, sådan som jeg jo har for vane at være, og jeg havde sat et stort spørgsmålstegn ved, om man nu skulle bevare dette monopol. Jeg lyttede til, hvad de stærke liberale kræfter, som sad i dette udvalg, sagde om spørgsmålet, og da jeg faktisk syntes, der var meget fornuftigt i det, de fremførte, tilsluttede jeg mig deres synspunkter og sagde: jo, vi skal bevare eneretten for Danmarks radio. Forskellen i dag mellem mig og venstre og de konservative er blot dette, at jeg fortsat mener, det er rigtigt at opretholde eneretten for Danmarks radio. Jeg har altså ikke skiftet standpunkt, sådan som venstres og de konservatives repræsentanter har gjort det, siden de tog stilling i radiolovsudvalget.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale at stemme imod ændringsforslag nr. 1, 2, 3 og 4 og at stemme for ændringsforslag nr. 5, 6 og 7.

Om de af flertallet tiltrådte ændringsforslag vil jeg sige, at det har været os magtpåliggende efter den megen diskussion, der har været, at opretholde status quo. Det er for så vidt baggrunden for de ændringsforslag, der her er stillet, og da vi jo alle sammen forudser, at radioloven skal tages op til revision i